

kommunale Tilsynsmænd selv skulde opkræve det paagældende Gebyr. Men derved gav Ministeren mig ogsaa Ret i, at de kommer i et Slags Afhængighedsforhold netop af den Grund. Ministeren sagde ganske vist, at han ikke kunde give mig Ret i, at de kom i noget Afhængighedsforhold, men han føjede til overfor det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, at i det Øjeblik en kommunal Tilsynsmand samtidig skulde sige: Maa jeg saa bede om 1 Kr. eller 2 Kr., kom han dog i en, om man saa maatte sige, vis uheldig Situation. Hvad jeg pegede paa, var, at i en lille By, hvor f. Eks. en eller anden forhenværende Haandværksmester er blevet udnævnt til kommunal Maskintilsynsmand, kan det, hvis han skal opkræve 2 Kr. i de forskellige Bedrifter, han har at tilse, ikke undgaas, at han kommer i et skævt Forhold til de paagældende, saa kan man kalde det, som Ministeren siger, et underligt Forhold eller et Afhængighedsforhold, det bliver ganske det samme. Det var det, jeg vilde advare imod, ikke alene, som det her vilde ske, at den vedkommende kommer i direkte Afhængighedsforhold, men ogsaa, at han paa nogen som helst Maade kommer i indirekte Afhængighedsforhold, og det kommer han ved, at han lønnes af disse Mennesker. Ganske vist, Kommunen lægger Pengene ud og opkræver dem, men jeg ønskede, han blev ansat og lønnet af Staten og var fuldkommen uafhængig af de paagældende Mennesker. Jeg takker imidlertid Ministeren, fordi han saa klart gik imod den Anskuelse, der blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, for den fandt jeg meget forkastelig.

Med Hensyn til Overtilsynet maa jeg sige til Ministeren, at jeg har ikke noget imod, at man skal betale for dette Oversyn, saaledes var det jo ogsaa efter den gamle Lov, men det, som jeg synes er uretfærdigt, hvis det forholder sig, som jeg mener, er, at man skal betale disse 200—300 Kr., hvad enten det viser sig, man har Ret eller ikke sin Klage. Det maa være saaledes, at hvis nogen med Rette beklager sig over det kommunale Tilsyn, skal han ikke betale noget for det Oversyn, der finder Sted.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Den højtærede Minister sagde, at det var klart, at naar en Besparelse som denne skulde finde Sted, maatte Udgifterne overføres et andet Sted. Men det,

som der er Tale om her, er ikke blot at overføre Udgifterne, men at forøge Byrderne og Udgifterne for Samfundet, og den Slags Besparelser er det, man skal være varsom med. De betyder forøgede Udgifter til Administration og større Ulejlighed for Befolkningen. Den højtærede Minister sagde, at jeg maatte have misforstaaet Forslaget, naar jeg mente, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Tanke om at nedsætte Afgiften til det halve vilde medføre mindre Besparelse for Statskassen, nej, det vilde blive baaret af Kommunerne. Heroverfor vil jeg sige, at jeg havde rigtignok ikke tænkt mig Muligheden af, at den højtærede Minister tænkte sig, at denne Byrde skulde væltes over paa Kommunerne, jeg maatte rigtignok mene, at saafremt dette Lovforslag skulde give mindre Indtægt fra Erhvervene, maatte det være Staten, der betalte Resten, og ikke Kommunerne. Den højtærede Minister kom en lille Smule for let fra sin Argumentation overfor mig, naar han mente, at jeg ud fra mine Udtalelser om Fabriktilsynet skulde være villig til at gaa til en Nidobling af Betalingen for Dampkedeltilsynet. Jeg maa gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er ikke mig, der foreslaar, at Fabriktilsynet skal betales af Erhvervene, jeg gjorde blot opmærksom paa, at den højtærede Ministers Forslag maatte føre med sig som Konsekvens, at det skete. Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Fabriktilsynet har en social Side, som kan begrunde, at Staten betaler det. Men akkurat den samme Begrundelse gælder for det kommunale Maskintilsyn. Derfor bliver Ministeren stadig Svar skyldig paa, hvorfor han ønsker, at det paagældende Erhverv, Landbruget, selv skal betale denne Udgift, medens et tilsvarende Erhverv, Industrien, ikke skal betale sin Udgift.

Maa jeg til Slut overfor den højtærede Minister, som sagde, at min Stilling harmonerede med mit Partis hele Stilling overfor Regeringens Forsøg paa Nedskæring af Udgifterne, sige, at vor Stilling overfor Regeringens Nedskæringsplaner er rent saglig bestemt. Naar Ministeriet foreslaar en Besparelse, overvejer vi den rent saglig; men det nytter ikke, at Ministeren mener, at hver Gang han kommer og siger: Besparelse, skal man falde ham om Halsen. Ord gør det ikke alene; Spørgsmaalet er, hvor Besparelserne finder Sted. Og naar Ministeren sagde, at han mente ogsaa, at Befolkningen vilde forstaa at vurdere vor Stilling dertil, skal jeg svare, at det Parti, jeg tilhører, skal nok fremkomme med Besparelser, som vi tør